

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **370** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН), чрез главен юрк. А. Г. срещу Решение № 20251984 от 14.11.2020 г. по НАХД № 1690/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 134-и състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-39/10.01.2020г., издадено от Заместник председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 221, ал. 8, т.3, пр. 1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 100о1 ал. 2, вр. чл. 100 т, ал.1, изр. 1 , пр. 1, вр. чл. 100 т, ал. 4 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Счита, че неправилно съдът е приел, че забавянето при изготвянето на отчетите на [фирма] е годно да освободи [фирма] от отговорност, поради което счита, че наведените от дружеството възражения, свързано с вътрешноорганизационните отношения, както и отношения с трети лица в случая са

неотнoсими. Касаторът не спoделя твърдението на въззивния съд, че АНО не е представил доказателства относно обстоятелството, че [фирма] е лице, задължено да разкрива отчети на консолидирана основа, като излага съображения в обратната посока. Счита, че по делото категорично е доказано, че дружеството не е представило необходимия отчет в КФН в законоустановения срок. Моли за отмяна на въззивното решение, а процесното НП да бъде изцяло потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Л., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Представя списък на разноски за двете инстанции. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Отвeтникът [фирма], ЕИК:[ЕИК] в съдебно заседание не се представлява. Представена е молба от 10.02.2021г. от адв. Т., с която моли да бъде определена друга дата за разглеждане на делото, тъй като е ангажирана по друго производство пред СГС. Съдът прие, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в съдебно заседание. Не са ангажирани доказателства за наличие на пречки за явяване в днешното съдебно заседание на законен представител на касатора, както и за ангажиране и преупълномощаване на друг адвокат. Същевременно по делото на 04.03.2021 г. е постъпило становище от адв. Т., съдържащо доводи по същество, поради което е даден ход на делото по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна и доказана по изложените в нея съображения.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че [фирма] е вписано като публично дружество под рег. № РГ-05-1285 в регистъра на публичните дружества и друго емитенти на ценни книжа, воден от КФН и като такава е адресат на Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на подзаконовите нормативни актове по тяхното прилагане.

При извършена проверка на постъпилите в КФН уведомления на консолидирана основа за финансовото състояние за първо тримесечие на 2019г. по реда на чл. 100г, ал. 4 от ЗППЦК, чрез единната информационна система за предоставяне на информация по електронен път „e-R.“ е установено, че в законоустановения срок до 30.05.2019г. публичното дружество [фирма] не е представило в КФН уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние

за дружеството за първо тримесечие на 2019г. При извършена последваща проверка е установено, че тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за първо тримесечие на 2019г. е представен на 11.07.2019г. с електронна форма с вх. № 10-05-3916, посредством единната информационна система за предоставяне на информация по електронен път „e-R.“. След извършената документна проверка св. М. Ч. – на длъжност главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитентни на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел” при КФН установила, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбите на ЗППЦК, като в тази връзка изпратила покана за явяване на представител на дружеството за съставяне на АУАН. Поканата била връчена на 09.07.2019г. на упълномощен представител на [фирма]. В указания в поканата срок в КФН не се явил упълномощен представител на дружеството за съставяне на АУАН.

С оглед така констатираното нарушение св. М. Ч. - актосъставител съгласно Заповед №113/10.04.2019г. на Зам.председателя на КФН ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” съставила срещу дружеството АУАН № Р-06-672/23.07.2019г. АУАН бил съставен в отсъствие на нарушителя, доколкото на посочената в поканата дата такъв не се явил. В така съставения АУАН горепосочените фактически констатации били квалифицирани като нарушение на чл. 100о1 ал. 2, вр. чл. 100 т, ал.1, изр. 1 , пр. 1, вр. чл. 100 т, ал. 4 от ЗППЦК. Препис от АУАН бил връчен на упълномощен представител на дружеството на 12.09.2019г., със съдействието на органите на МВР.

В срока по чл. 44 от ЗАНН дружеството не представени писмени възражения. Такива постъпили в КФН на 18.09.2019г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП.

СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че действително дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 100о1 ал. 2, вр. чл. 100 т, ал.1, изр. 1 , пр. 1, вр. чл. 100 т, ал. 4 от ЗППЦК, но е било в обективна невъзможност да го изпълни, поради което въззивният съд е отменил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 от АПК.

Решението е неправилно.

Съгласно чл. 100о1, ал.2 във връзка с чл. 100т, ал.ч, изр. първо, предложение първо от ЗППЦК, емитентът е длъжен да представи в КФН уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. Уведомление за финансовото състояние на дружеството се представя по реда на чл. 100т, ал.4 от ЗППЦК, а именно чрез единна система за предоставяне на информация по електронен път - e-R. - в конкретния случай това е следвало да бъде изпълнено до 30.05.2019г. Тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за първо тримесечие на 2019г. е представен едва на 11.07.2019г.

Несъмнено е обстоятелството, че търговското дружество е вписано като дружество-емитент под № РГ-05-1285 в Регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор, следователно е задължено лице по смисъла на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК.

Неправилни са изводите на въззивния съд, че дружеството е било в обективна невъзможност да изпълни задължението си. Проблемите на дружеството във връзка с

одитирането, т. е. възпрепятстване на одитора да осъществи съответните процедури, са вътрешноорганизационни проблеми на дружеството, а не извънредни обстоятелства, като всяко дружество е длъжно така да организира дейността си, че да изпълни законовите изисквания.

Нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие, което е довършено с изтичане на нормативно определения срок. За реализирането му не е необходимо да има настъпил вредоносен резултат. Доколкото отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 83 от ЗАНН и тя е безвиновна, то не е необходимо да бъде изследван въпроса кое конкретното лице е отговорно за неизпълнението на задължението.

Съдът намира, че в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради изключителната важност на обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид.

В разпоредбата на чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК за юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв. На [фирма] е наложената имуществена санкция в размер на минимума, предвиден в закона, поради което същата не може да бъде редуцирана.

Настоящият касационен състав намира, че районният съд, като е отменил обжалваното НП, е постановил неправилно съдебното решение. Поради което, като такова, същото следва да бъде отменено, а процесното НП да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. за всяка инстанция или в общ размер на 200 лв., определен при съобразяване на разпоредбите на чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20251984 от 14.11.2020 г. по НАХД № 1690/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-и състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №Р-10-39/10.01.2020г., издадено от Заместник председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на основание чл. 221, ал. 8, т.3, пр. 1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 100о1 ал. 2, вр. чл. 100 т, ал.1, изр. 1, пр. 1, вр. чл. 100 т, ал. 4 от ЗППЦК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор [населено място] сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.